- Στρατηγικός στόχος των ΗΠΑ μοιάζει να είναι η αποδυνάμωση της γερμανικής κυριαρχίας στην Ευρώπη και ο πλήρης έλεγχος αυτής. Άλλωστε η έξοδος της Μ. Βρετανίας από την Ένωση και η συγκρότηση του νοτίου ευρωπαϊκού μεσογειακού άξονα μόνο ως αντίποδας στην βόρειο κεντρική γερμανική ομάδα χωρών μπορεί να κατανοηθεί. Η μεγάλη ανησυχία όμως προέρχεται από την επέκταση της Κίνας.
- Η εξωτερική πολιτική της Τουρκίας του Ερτογάν φαίνεται πως είναι αποπροσανατόλιστη και παραπαίει ανάμεσα στους μεγάλους παίκτες αλλά χωρίς να έχει προηγηθεί ορθή ανάλυση των μεταβολών των διεθνών σχέσεων. Έχει θέσει πολλούς και ταυτόχρονους στόχους προς υλοποίηση αλλά πολλοί απ' αυτούς μεταξύ τους είναι αλληλοαναιρούμενοι. Το πιο σημαντικό όμως είναι το γεγονός ότι τα θεμελιώδη στοιχεία της χώρας αυτής δεν μπορούν υποστηρίξουν τους στόχους που θέτει η εξωτερική της πολιτική και τη θέση που επιδιώκει να καταλάβει στη διεθνή σκηνή. Η ανάμειξη της στις εμπόλεμες ζώνες της περιφέρειας την αποδυναμώνουν ακόμα περισσότερο.
- Η ευρωπαϊκή Ένωση δείχνει σημάδια κόπωσης και βραδυπορίας εξέλιξη που θεωρείται ότι βρίσκεται σε αντίθεση με τις γρήγορες μεταβολές που εμφανίζονται στο διεθνή χώρο. Η ατολμία, η δειλία και η αναποφασιστικότητα που επιδεικνύει ως προς την προώθηση των διαδικασιών πολιτικής ολοκλήρωσης την φέρνει πολύ πίσω από τις εξελίξεις με κενά που υπονομεύουν ακόμα και την ύπαρξη της. Η γραφειοκρατική ελίτ της Ένωσης αρχίζει να αυτονομεί τα συμφέροντα της και να αποκτά μεγαλύτερη ισχύ από το πολιτικό Συμβούλιο των ηγετών που είναι απορροφημένοι από την διαχείριση των εθνικών τους υποθέσεων και την πολιτική τους αναπαραγωγή.
- Η πολιτική των ΗΠΑ αρχίζει να μεταβάλλεται. Από τις πράξεις της στρατιωτικής εμπλοκής και κυριαρχίας που δέσποζαν στις επιλογές του παρελθόντος έχει περάσει στον δημοκρατικό έλεγχο των εύρωστων οικονομικών πόλων δημοκρατικών χωρών όπως είναι για παράδειγμα τα μεγάλα λιμάνια και οι μεταφορικές αρτηρίες. Αυτό με τη σειρά του μπορεί να αναπτύξει και προγράμματα που βασίζονται σε επιλογές έντασης τεχνολογίας με ειδικευμένο εργατικό δυναμικό και απόσυρση από επιλογές που στηρίζονταν στο ανειδίκευτο ασιατικό δυναμικό.
- Τι θα πρέπει να πράξει η χώρα μας; Το βασικό είναι να σχεδιάσει ένα τρόπο αξιοποίησης και ανάπτυξης των συνδυασμένων μεταφορικών αρτηριών με έμφαση στη ναυτιλία που θεωρείται και η εξειδίκευση της και να αναπτύξει μεταποιητικές βιομηχανικές δράσεις που σχετίζονται μ' αυτή τη στρατηγική επιλογή. Όσο και αν οι πόροι αυτοί έχουν παραχωρηθεί προς εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους η Ελλάδα οφείλει να ανεύρει εναλλακτικές που σχετίζονται με τα διεθνή δίκτυα τεχνολογίας, ενέργειας, μεταφορών και δεξιοτήτων.
- Η αξιοπιστία που έχει διασφαλίσει η σημερινή κυβέρνηση στους κόλπους του ευρωπαϊκού λαϊκού κόμματος επιτρέπει νομίζω στην κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη να αναλάβει πρωτοβουλίες για καίρια θέματα όπως το μεταναστευτικό για παράδειγμα. Δεν έχουμε δει μέχρι τώρα τον υπουργό εξωτερικών να επισκέπτεται την Συρία του Άσσαντ με τον οποίο θα μπορούσε να συζητήσει το θέμα των Σύριων μεταναστών στην Τουρκία. Και να πείσει την Ένωση να χρηματοδοτήσει, στο πλαίσιο μιας ανάλογης συνδιάσκεψης περιφερειακών θεμάτων, τον Άσσαντ να απορροφήσει και αποκαταστήσει τους πρόσφυγες αυτούς οι οποίοι είναι συμπατριώτες του. Έτσι το επιχείρημα / απειλή του Ερτογάν για «απελευθέρωση των μεταναστών που θα κατακλύσουν την Ευρώπη» θα εκμηδενισθεί.

- Η αύξηση του αμερικανικού ενδιαφέροντος για τους αγωγούς ενεργειακών πόρων στην βόρεια Ελλάδα αλλά και στα Βαλκάνια γενικότερα είναι μία ακόμα απόδειξη ότι ο απώτερος στόχος είναι η απώθηση του ρωσικού παράγοντα από την περιοχή. Αυτό ευνοεί τα ελληνικά συμφέροντα και καθιστά επείγουσα την ανάγκη για προγράμματα στοχευμένης ανάπτυξης της βόρειας Ελλάδας.
- Τέλος η γεωπολιτική σημασία της Τουρκίας στη νέα γεωστρατηγική δυναμική δείχνει να εξασθενεί. Και γιατί οι συμμαχίες που αυτή έχει αναπτύξει, ακόμα και στρατιωτικές, με την Ρωσία υπονομεύουν την ενότητα του ΝΑΤΟ και γιατί η απειλή της κομμουνιστικής διασποράς έχει πλήρως εξαλειφθεί.

Για όλους τους παρά πάνω λόγους η εξωτερική πολιτική της Ελλάδας θα πρέπει να εγκαταλείψει τα στοιχεία του κατευνασμού που δέσποζαν στο παρελθόν. Η συγκυρία κρίνεται κατάλληλη και μπορεί να σύρει εκούσα άκουσα την Τουρκία στο διεθνές δικαστήριο της Χάγης προκειμένου να δοθούν απαντήσεις για τις εκκρεμότητες των θαλασσίων ζωνών.

Κουρματζής Θάνος